

Pávai István
népzene kutató

1951. december 10-én született Székelyudvarhelyen. A Kolozsvári Zeneakadémia zenetudományi szakán szerzett felsőfokú végzettséget 1976-ban.

Dolgozott a Hargita Megyei Népi Alkotások Házában, művészeti titkára, később igazgatója volt a marosvásárhelyi Maros Művészegyüttesnek, zenei szerkesztője a Marosvásárhelyi Rádiónak, szakmai tanácsadója a Háromszék Táncegyüttesnek, majd Budapesten vezette a Néprajzi Múzeum Népzenei Osztályát, azt követően pedig a Hagyományok Házában vállalt fontos szerepet a folklórdokumentáció területén. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen oktatott éveken át, ahonnan professzorként vonult nyugdíjba. 2021-ig a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Zenetudományi Intézet Népzene- és Néptánc kutató Osztályának és Archivumának vezetője volt.

Jelenleg a Hagyományok Háza tudományos főmunkatársa és címzetes igazgatója. Kutatási területe a népi tánczene, annak interetnikus kapcsolatai, foglalkozik kutatástörténettel, forráskritikával, népzenei dialektológiával. Hatalmas népzene gyűjtői életmű áll mögötte: magyar, román, német, zsidó és cigány népzene-, néptánc- és néprajzi gyűjtéseket végzett a történelmi Erdély, Partium és Moldva minden fontosabb néprajzi táján. Ugyancsak népzenei gyűjtőutakat tett a dobudzsai török, tatár, bolgár, lipován, és muzulmán cigány közösségek, továbbá a koszovói törökök, krimi tatárok és azeriek körében.

Munkásságát számos alkalommal díjazták, 2012-ben megkapta a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét, 2015-ben Szabolcsi Bence-díjban, 2017-ben Udvarhelyszék Kultúrájáért életmű díjban, 2018-ban Martin György-díjban, 2019-ben Kájoni János-díjban részesült.

Tagja többek közt a Magyar Néprajzi Társaságnak, az Európai Folklór Központért Egyesületnek, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaságnak, és az MTA Zenetudományi Bizottságának is.